

Kære venner

Jeg ved, at dette sikkert er svært for Jer. Desværre er jeg nød til det. Jeg har levet mit liv forgæves. I har været ude i verden og oplevet noget. I har fået nye venner, familie og et liv, der er værd at leve - hvad har jeg fået - ingenting. Jeg har levet i tro på, at alting ville blive som dengang, men det er jo ganske umuligt - det forstår jeg nu, og jeg burde allerede have forstået det, da Joachim døde. Jeg ved, at I hadede ham, men alligevel hørte han til hos os - han var en del af os. Efter hvad jeg har oplevet i aften, ved jeg, at det er forbi. Mit liv er ikke værd at leve. Jeg er blevet skuffet for tit. I kke engang mine "venner" kunne leve op til mit livssyn. I har forandret Jer, men det har jeg ikke. Jeg burde være død i stedet for Joachim - han fortjente det ikke. Han havde det så hårdt, men elskede livet. Han var symbolet på liv - jeg er bare en dum pige, der holder ved fortiden i stedet for at se frem. Sådan er det. Jeg vil ikke mere - beslutning er taget, og kan ikke ændres nu. Jeg håber I vil fortsætte Jeres gode liv, og jeg håber, I forstår mig.

Jeres for evigt

Susan

